

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ВЛКСМУ

Рік видання VI
№ 151 (658)

Неділя, 16 грудня 1962 р.

Ціна 2 коп.

ПІДСУМКИ ЛИСТОПАДОВОГО ПЛЕНУМУ ЦК КПРС — В ЦЕНТРІ УВАГИ КОМСОМОЛУ

У знаменний час зібрався другий Пленум ЦК ВЛКСМ. Успішно закінчується четвертий рік семірічки. Напередодні нового, 1963 року разом з усім народом комсомол підбиває підсумки пройденого шляху. На цьому славному шляху зводяться ррштовання новобудов, запалюються вогні мартенів, виростають міста і селища, підводяться елеватори, наповнені зерном.

В усе це вкладена і праця молодих, їх енергія і дерзання у славу любимой Вітчизни. В праці і тільки в праці виховуються чудові якості людей нового, комуністичного суспільства.

Листопадовий Пленум ЦК КПРС з великим піднесенням схвалив пропозиції про організаційну перебудову партійних органів. Нові завдання поставлено і перед комсомолом. Щоб успішніше допомагати партії в будівництві комунізму, комсомол теж повинен по-новому організувати свою роботу. Цьому завданню і був присвячений II пленум ЦК ВЛКСМ, який відкрився 14 грудня.

На пленумі зібрались молоді передовики промисловості і сільського господарства, секретарі обкомів, крайкомів і ЦК ВЛКСМ союзних республік, помічники начальників політуправлінь військових округів і флотів по комсомольській роботі, редактори молодіжних газет, журналів і радіо. Тут присутні також відповідальні працівники ЦК КПРС, представники міністерств і державних установ.

З доповіддю «Підсумки листопадового Пленуму ЦК КПРС і завдання ВЛКСМ» виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ тов. С. П. Павлов.

Недавній Пленум Центрального Комітету КПРС, який обговорив доповідь Микити Сергійовича Хрущова «Розвиток економіки СРСР і партійне керівництво народним господарством», був від початку і до кінця пройнятий творчим лєнінським духом, лєнінськими ідеями, лєнінською мудрістю, підкреслює С. П. Павлов.

Доповідач докладно говорить про рішення Пленуму ЦК КПРС, про необхідність організаційної перебудови партійного керівництва промисловістю і сільським господарством.

Рішення Пленуму ЦК партії відкривають широкий простір сміливій новаторській думці, творчій ініціативі. Ми повинні так організувати роботу, так побудувати комсомольський апарат, щоб успішніше допомагати партії виконати головне завдання — створити матеріально-технічну базу комунізму. ЦК ВЛКСМ, місцеві комсомольські комітети розробили пропозиції про зміну структури комсомольського апарату. В основу цієї перебудови покладено вказівку партії про необхідність залучати широкі маси юнацтва, всю спільку молоді до активного будівництва нового життя, до конкретних справ держави.

«Тільки в праці разом з робітниками і селянами можна стати справжніми комуністами» — цей геніальний заповіт Ілліча, як провідний маяк спрямовував життя і діяльність комсомолу в незабутні дні перших п'ятирічок. Його ми твердо додержуємо і тепер, коли комсомол допомагає народові, нашій партії будувати комунізм.

Лише політичні сліпці і догматики, люди, які відходять від великого лєнін-

ського вчення, не розуміють, що смисл комуністичного виховання молоді полягає в тому, щоб вона віддавала всі свої сили для загальної справи.

Тов. Павлов нагадає про серйозну шкоду, якої завдав комсомолові в тридцять років культ особи. Сталін мислив бачити нашу організацію як малозначну, відособлену від основних завдань народу. Він багато в чому не довіряв комсомолові, принижував його роль і значення, його вплив на працю і життя молоді. Розмовляючи з керівниками ЦК ВЛКСМ, Сталін висміяв зміст роботи і структуру комсомольського апарату. За що? Можливо, справді було щось погоне в роботі комсомолу? Звичайно, ні!

Комсомол 20—30 років оволодів знаннями з техніки, хімії, енергетики, металургії, мобілізував молодь на провідні ділянки індустріалізації. Лєнінський комсомол був ініціатором масового соціалістичного змагання, чудового руху ударників, створення бригад «ДІП» — догнати і перегнати в технічному відношенні капіталістичні країни.

Що ж запропонував замість цього Сталін у 1935 році? Він поставив завдання — перетворити комсомол у «висококваліфікований апарат виховання». За його особистою вказівкою було скликано пленум ЦК ВЛКСМ. На пленумі розносній критиці було піддано ті комсомольські організації, які прагнули брати конкретну участь у розвитку народного господарства. Вогонь критики було обрушено, наприклад, на Воропельську комсомольську організацію, яка вирішила взяти в свої руки реконструкцію Південно-Східної залізниці і мобілізувала для цього кілька сот юнаків та дівчат.

Кінець кінцем на пленумі вирішили відмовитися від виробничого принципу побудови комсомолу, а найперше його завдання було сформульоване так: «Вистежувати і розпізнавати ворога, якого треба потім усувати тільки насильно, методами економічного впливу, організаційно-політичної ізоляції і методами фізичного винищення». Ось куди націоналісти комсомол. Доповідач наводить приклади того, як катастрофічно зменшувалися ряди комсомолу. Під виглядом очищення від «чужих, розкладених і нестійких елементів» за два роки було виключено з комсомолу 400 тисяч чоловік.

Тепер усе це позаду. В трудових буднях молодь проходить вищу школу комунізму. Тепер йдеться про те, щоб брати участь у господарському будівництві більш бойовито. Існуюча структура, однак, не дає змоги на новому етапі кваліфіковано спрямовувати діяльність первинних організацій. Порадників з усіма Центральними Комітетами комсомолу союзних республік, обласними, крайовими комітетами, ЦК ВЛКСМ вносить на обговорення нову структуру комсомольських органів, в основу якої покладено виробничий принцип.

Керівництво комсомольськими організаціями колгоспів, радгоспів, дослідних станцій, сільськогосподарських учбових і науково-дослідних закладів, підприємств, зв'язаних з обслуговуванням сільськогосподарського виробництва, здійснюватиме комітет комсомолу виробничого колгоспно-радгоспного управління. Для керівництва комсомольськими організаціями підприємств і будов, розташованих на території цих управлінь, де немає міських комітетів ВЛКСМ, передбачається створити зональні (кушові) промислово-виробничі комсомольські комітети.

Структура керівництва комсомольськими організаціями підприємств промисловості, транспорту, будівництва, розташованих у містах і приміських зонах, залишається по суті без змін.

ТРИ роки тому, демобілізувавшись з рядів Радянської Армії, прийшов на Кіровоградський ремонтний завод «Укрсільгосптехніка» Микола Нестеренко. Працюючи слюсарем, він на складанні бункера «АС-2» виконує змінні виробничі завдання на 120—130 процентів.

А після роботи Миколу можна зустріти в аудиторіях вечірнього філіалу Харківського політехнічного інституту, де він вчиться.

На знімку: Микола НЕСТЕРЕНКО.

Фото В. ҚОВПАКА.

як правило, дві комсомольські організації: крайову (обласну) комсомольську організацію, що об'єднуватиме комсомольців, які працюють у промисловості, будівництві, на транспорті, в учбових закладах і науково-дослідних інститутах, проектних, конструкторських організаціях та інших установах, що обслуговують ці галузі виробництва, і крайову (обласну) комсомольську організацію, яка об'єднуватиме комсомольців, що працюють у сільських місцевостях.

Відповідно в крайовій (обласній) організації буде створено: крайовий (обласний) комітет комсомолу по керівництву промисловими комсомольськими організаціями і крайовий (обласний) комітет комсомолу по керівництву сільськими комсомольськими організаціями.

Нова структура комсомольських органів дасть змогу більш кваліфіковано керувати комсомольськими організаціями.

Доповідач докладно спинається на завданнях комсомолу в розвитку промисловості. Комсомол, зокрема, шеф «великої хімії». Звичайно, є якісь успіхи, результати, але куди більше провалив.

(Закінчення на 2-й стор.)

ЩОБ ДАЛІ ЙТИ ВПЕРЕД

МЕНІ ще не доводилося спостерігати, щоб колгоспні юнаки і дівчата з таким великим інтересом і захопленням читали і перечитували партійні документи, щоб так палко обговорювали їх. Можливо, раніше я не такою спостережливою була? Тільки ж ніби ні. Справа, очевидно, в іншому. Рішення листопадового Пленуму ЦК КПРС і грудневого Пленуму ЦК КП України — надзвичайно важливі. Бо в них йдеться про перебудову керівництва народним господарством по виробничому принципу. А це дасть можливість більш конкретно і глибше спрямовувати розвиток всіх галузей господарства.

Днями у нас відбулися комсомольські збори. З доповіддю «Про підсумки роботи листопадового Пленуму ЦК КПРС і грудневого Пленуму ЦК КП України» виступила секретар партійної організації колгоспу Антоніна Гнатівна Ігнатєва. Вона зосередила увагу молоді на невиконаних завданнях, закликала ще краще працювати.

— Комсомольська організація, — сказала А. Г. Ігнатєва, — може гордитися, що виховала таких завзятих трудівників, як механізатори Борис Шевченко і Павло Місько, доярка Люба Киця. Після школи в колгосп прийшла Ніна Терещенко, трудиться птахаркою. Чесно трудиться...

Борис Шевченко — начальник агрегату по вирощуванню кукурудзи. Він забезпечив старанний і своєчасний обробіток посівів протягом всього періоду догляду. І результати радісні: зібрано по 63 центнери зерна качаністоті.

— Але ще не всі трудяться по совісті, — продовжує доповідач. — Є в нас такий механізатор — Михайло Петрусенко. Працює погано, недбало ставиться до дорученої йому техніки, на роботу часто з'являється нетверезим. Треба сказати, що й усіх комсомольців тут є вина. До яких пір можна терпіти таке ставлення до праці? Михайла можна перевиховати. Лише взятись за це треба серйозно, послідовно працювати з ним.

На зборах виступили доярки Надя Сиченко і Люба Киця, агроном Зіна Масенко, секретар комсомольської організації третьої бригади Ніна Крейман та інші. Всі вони говорили про те, що рішення Пленумів дають безмежний простір для розвитку комсомольської іні-

ціативи, для участі молоді у виробництві.

Збори одностайно схвалили рішення партійних Пленумів і намітили заходи, які забезпечують їх виконання.

Комсомольці вирішили взяти в свої руки заготовлю і зивезення добрив. Створено бригаду в складі 15 чоловік. В ній ввійшли механізатори Микола Грицюк, Леонід Кожнов, Данило Грицюк, Павло Місько та інші.

Не все гаразд у нас з використанням кормів. Тому й за доставок кормів на ферму взялися теж комсомольці.

Г. КОСТЕНКО,
секретар комсомольської організації колгоспу імені Шевченка Кіровоградський район.

ПРАЦЕЮ МИ ВЕЛИЧНІ

МИ, радянські люди, завжди схвалюємо мирлолюбиву політику нашого уряду. Так було, коли ми підтримували героїчну Кубу, ставали на захист прав волелюбного Алжіру та багатьох інших прикладів. І тепер, як і раніше, ми, робітники, гаряче підтримуємо виступ Микити Сергійовича Хрущова.

Нещодавно нашому цехові присвоїли почесне звання колективу комуністичної праці. Ми пишаємося цим, тому що заслужили його працею. Повсякденним виконанням завдань щодня наближаємо світле майбутнє — комунізм.

В другому механоскладальному цеху немає жодної бригади, зміни, яка б не носила почесне звання комуністичної праці. Ми достроково виконали річний план виробництва

продукції ще першого грудня.

Виконуючи рішення листопадового Пленуму ЦК КПРС, робітники цеху взяли зобов'язання: додатково, до кінця року, випустити ще 11 тисяч насосів, 44 тисячі втулок до них виготовити тільки одна наша автоматична лінія. Це можливо, тому що кожен робітник у нас успішно оволодів двома-трьома операціями. Змінне завдання виконуємо на 150—170 процентів.

Ми з впевненістю можемо сказати: рішення Пленуму будуть виконані. Запорука цьому — наше завзяття, наші молоді невтомні руки.

Т. ШИШАЦЬКА,
групкомсорг, ударник комуністичної праці агрегатного заводу. м. Кіровоград.

УКАЗ ПРЕЗИДІ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

ПРО СКЛИКАННЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Президія Верховної Ради Української РСР постановляє:

На зміну Указу від 20 листопада 1962 року скликати восьму сесію Верховної Ради Української Радянської Соціалістичної Республіки п'ятого скликання 25 грудня 1962 року в місті Києві.

Голова Президії Верховної Ради Української РСР
Д. КОРОТЧЕНКО.

Секретар Президії Верховної Ради Української РСР
А. ЗЛЕНКО.

м. Київ. 13 грудня 1962 року.

ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ ВЛКСМ

(Закінчення).

Стан справ на ряді всесоюзних ударних комсомольських будов хімії неблагодіючий. З 34 будов хімії, оголошених всесоюзними ударними, план 10 місяців виконано тільки на восьми. Тов. Павлов відмічає відставання будівництва об'єктів, споруджуваних на базі імпортного устаткування. Тепер на складах такого устаткування лежить на 110 мільйонів карбованців. Так чому ж не діють комітети комсомолу?

Наше шефство над великою хімією, каже тов. Павлов, не повинне обмежуватися словесами. Особливу увагу треба звернути на підприємства по виробництву синтетичного каучуку. Очевидно, слід подумати про створення в ЦК ВЛКСМ і в місцевих організаціях громадських рад по хімії.

Надзвичайно важливий фактор науково-технічного прогресу — розвиток електронної техніки. Тому сьогодні ми палко підтримуємо комсомольців Москви, які взяли шефство над створенням 11 обчислювальних центрів.

Обкоми, ЦК комсомолу союзних республік, комсомольські організації підприємств електроніки і радіоелектроніки повинні зробити все, щоб ця надзвичайно важлива галузь народного господарства розвивалася ще швидшими темпами, швидше приводилися в дію резерви виробництва.

Листопадовий Пленум намітив конкретні заходи для поліпшення керівництва капітальним будівництвом у країні, і комсомол покликаний краще організувати своє шефство над найважливішими об'єктами.

Комсомольським комітетам, каже доповідач, слід бути ближче до молодих будівельників. Слід було б подумати про обрання позаштатних секретарів обкомів, крайкомів, ЦК ВЛКСМ союзних республік спеціально по роботі серед молодих будівельників.

Тепер комсомольські організації висять у ЦК ВЛКСМ пропозиції щодо шефства над новобудовами країни в 1963 році, які розглядаються разом з

плановими органами, державними комітетами і міністерствами. Очевидно, всесоюзними ударними будовами буде оголошено більш як 170 найбільших об'єктів.

Під час поїздки в Мурманську і Архангельську області М. С. Хрушова закликав посилати в ці райони найкращу частину молоді, яка свідомо піде на певні нестатки і труднощі. Вже в цьому році на будови Півночі виїхало понад 3 тисячі молодих патріотів. Слід широко і переконливо розповідати молоді про невичерпні багатства Півночі, Сибіру і Сходу, про те, що ці багатства чекають молодих рук.

Далі тов. Павлов говорить про завдання, які поставив XIV з'їзд комсомолу, виходячи з вказівок Центрального Комітету партії. Найголовніше брати активну участь у достроковому завершенні завдань по підвищенню продуктивності праці; прискорювати темпи технічного прогресу, розвивати раціоналізацію і винахідництво; безперервно підвищувати якість продукції, допомагати партійним організаціям у боротьбі з штурмівщиною, марнотратством, простоями, непродуктивним використанням верстатів, устаткування, транспорту; знижувати собівартість продукції, трудові і матеріальні затрати.

Сьогодні ці проблеми залишаються головними.

На яких питаннях слід зосередити увагу сільських комсомольських організацій? Головне їх завдання викладено в записці М. С. Хрушова у Президію ЦК КПРС «Про підбиття підсумків року і збільшення виробництва та закупки зерна», а потім і на листопадовому Пленумі поставлено завдання — закупити у 1963 році 4.200—4.500 мільйонів пудів зерна, з тим, щоб у наступні два-три роки довести виробництво товарного зерна до 5 мільярдів пудів.

Доля врожаю залежатиме і від того, наскільки продуктивно використовується сільськогосподарська техніка.

Доповідач закликає комсомольські організації по-бойовому включитися в

боротьбу за якнайшвидше впровадження у тваринництво комплексної механізації трудових процесів.

Хотілося б, каже тов. Павлов, порушити і таке питання. Тепер можна часто почути про «комсомольські гектари», «комсомольські ферми» тощо. Очевидно, і в дальшому комсомольські організації колгоспів та радгоспів повинні мати свої цілком конкретні зобов'язання. Але водночас комсомольці повинні почувати відповідальність за стан справи в цілому по господарству.

У зв'язку з перебудовою створюються винятково сприятливі можливості для поліпшення виховної і організаційної роботи. Ніяка найдосконаліша структура комсомольських органів не дасть бажаних результатів, якщо при керівництві комітетів ВЛКСМ не стоятимуть енергійні організатори молоді, які добре знають промислове або сільськогосподарське виробництво, конкретну економіку. Дехто вже тепер трохи спрощено розуміє смисл перебудови. Товариші вважають, що віднині всі сили треба зосередити лише на роботі комсомольських організацій промисловості і сільського господарства. Це в корені невірно. Треба значно посилити увагу до роботи комсомольських організацій у сільських закладах, вузів, технікумів, шкіл. Очевидно, варто спеціально на одному з пленумів Центрального Комітету ВЛКСМ обговорити питання роботи комсомолу в школі.

Доповідач говорить про недопустимість того, щоб у нові комітети комсомолу прорвалися негідні методи керівництва — канцеляризм, тяганина, паперотворчість.

Здійснюючи перебудову комсомольських органів, ми повинні робити основний упор на позаштатний, громадський актив. Щодо цього комсомол уже на громадів деякий досвід. Головне сьогодні — підібрати добрі кадри ділових і творчих людей, вміти працювати з ними.

На листопадовому Пленумі ЦК КПРС йшла велика розмова про посилення партійно-державного контролю, про відновлення ленінських принципів його роботи. Зовсім недавно у відповідь на запит товариша М. С. Хрушова — «Постійно освітлювати прожектором комуністичного контролю всі ділянки виробництва» виник комсомольський прожектор, який увібрав в себе все найкраще, що було закладено в попередніх формах і методах комсомольського контролю. Немає сумніву, каже т. Павлов, що комсомольський прожектор стане надійною громадською опорою партійно-державного контролю.

Комсомолові треба серйозно подумати про економію дорогих кольорових металів. У нас часом бездумно витрачається мідь, тоді як країна купує її за кордоном, витрачає колосальні кошти. А витрати виробництва? Економія на них у промисловості, будівництві, на транспорті і в радгоспах повинна становити приблизно 85 мільярдів карбованців — майже половину всіх державних вкладень за семірічку. При ЦК ВЛКСМ було б доцільно створити центральний штаб комсомольського прожектора,

який би спрямовував діяльність комсомолу в партійно-державному контролі.

Як відомо, листопадовий Пленум ЦК КПРС на пропозицію М. С. Хрушова висловився за комплексну забудову нових промислових районів. Це має виняткове значення для нашої молоді. Комсомольський прожектор повинен сприяти швидкому розвитку культурного життя освоєваних районів.

Водночас, підкреслює тов. Павлов, комсомольські організації повинні раціонально використовувати заклади культури. А факти, що вони використовуються вкрай погано. Але навіть коли і проводяться, здавалося б, корисні заходи, ми не завжди дбаємо про їх ідейну спрямованість, виховну суть. Концертні програми часто засмічуються мішанськими пісеньками, пошлыми анекдотами, хирлявими п'єсами. Модерністський живопис заразив деяких організаторів наших молодіжних кафе. Дуже часто це убоге художество йде від мавпування, бажання наслідувати і догодувати «новій моді» Заходу. В боротьбі з художніми перекошуваннями потрібен своєрідний комсомольський контроль. Недавно «Правда» цілком справедливо піддала серйозній партійній критиці ЦК комсомолу Латвії і редакцію республіканської газети «Советская молодежь» за неувагу до молодих літераторів, за серйозні зриви у виховній роботі. Треба боротися проти байдужості, проти обивательщини. Комсомол повинен допомагати партії очищати наші установи і підприємства від пристосованців, людей косних. Час зживати погляд, який є пережитком культу особи — «ми, мовляв, прості гвинтики, ми за це не відповідаємо».

Комсомольці відповідають не тільки за те, як підприємство виконує план, як реалізуються постанови партії і уряду, але й за те, щоб у наше молодіжне середовище не проникли обивательські настрої.

Пропонована перебудова структури комсомолу безперечно підвищить роль нашої спілки молоді у розв'язанні народно-господарських завдань, в усьому житті суспільства, зробить нашу організацію більш діловою, бойовою, цілеспрямованою.

Найперше завдання полягає в тому, щоб донести ідеї листопадового Пленуму ЦК КПРС до кожного комсомольця, кожної молоді людини, мобілізувати всі наші сили на їх перетворення в життя.

В доповіді на сесії Верховної Ради СРСР, яка щойно закінчилася, каже наприкінці тов. С. П. Павлов, Микита Сергійович Хрушова глибоко розкрив сучасне міжнародне становище, яскраво показав миролюбну політику Радянського уряду. Вся радянська молодь цілком і повністю підтримує всі положення доповіді Микити Сергійовича, одностайно схвалює зовнішню політику нашої країни.

Вся двадцятимільйонна комсомолія, радянська молодь віддають уся своєю енергією і досвід, свої творчі здібності найвеличнійшій справі нашої епохи — справі комунізму.

Після доповіді першого секретаря ЦК ВЛКСМ С. П. Павлова почалися дебати.

Слово надається секретареві ЦК ВЛКСМ України Ю. Єльченку.

— Ми повністю, сказав він, поділяємо наявні в доповіді пропозиції, спрямовані на подальше поліпшення роботи комсомольських організацій. ЦК комсомолу України розглянув питання про організаційну перебудову керівництва комсомольськими організаціями республік. В сільській місцевості замість 580 існуючих райкомів комсомолу буде створено 250 комітетів комсомолу територіальних управлінь. 80 комітетів почнуть керувати комсомольськими організаціями промисловості.

Тов. Єльченко розповів про деякі підсумки участі комсомолу і молоді республік в господарському будівництві. Достроково введено до ладу потужну доменну піч на заводі «Криворізьсталь» ім. Леніна, найбільшу в країні мартенівську піч на Ждановському заводі ім. Ілліча, перші черги Черкаського і Чернігівського заводів штучного і синтетичного волокна. В 1963 році комсомол України буде шефувати над будівництвом 32 ударних об'єктів хімічної, енергетичної та інших галузей промисловості.

Далі тов. Єльченко говорив про завдання, на яких зосередять увагу комсомольці села. Це, по-перше, механізоване вирощування і збирання кукурудзи, по-друге — активна участь сільської молоді в розвитку громадського тваринництва з широким застосуванням прогресивних методів утримання худоби. Немає потреби доводити, сказав тов. Єльченко, що перебудова роботи комсомольських організацій за виробничим принципом вкладає в наші руки найціннішу зброю, використовуючи яку, ми повинні по-новому повести всю роботу. Центрами виховної роботи повинні стати комітети комсомолу.

На трибуні — секретар Московського міського комітету ВЛКСМ Б. Пастухов.

— Зусилля комсомольської організації Москви, — сказав він, — тепер сконцентровані на найголовнішому — підняти всю молодь у похід за якнайшвидше виконання рішень Пленуму ЦК КПРС, конкретно визначити місце кожного в загальному строю. Треба добитись того, щоб не сотні і тисячі, як це було раніше, а всі робітники мали особисті перспективні плани зростання продуктивності праці.

Тов. Пастухов докладно аналізує роботу «комсомольських прожекторів» підприємств столиці. Їх промені стали більш дієвими, завоювали авторитет. Недаром на московських підприємствах

«Комсомольський прожектор» з повагою називають «колективним директором».

Сталевар заводу «Запоріжсталь» І. Пас виступив від імені десятитисячного загону комсомольців і молоді орденосного заводу «Запоріжсталь».

На XXII з'їзді КПРС було дано високу оцінку досягненням металургів цього заводу. Вже в нинішньому році, сказав тов. Пас, ми плавимо чавун на рівні 1964 року.

В чому ж секрет успіхів? Насамперед у тому, що кожний член багатотисячного колективу живе заводськими справами. Лозунг: «Сьогодні — рубіж переломника, завтра — рубіж колективу» — став законом життя.

На заводі створено штаб семірічки, загони «Комсомольських прожекторів», понад 200 комсомольців на громадських засадах в комсомольсько-молодіжних ВТК контролюють якість продукції. Завдяки їм десятки штатних контролерів стали до печей і прокатних станів.

Секретар Свердловського обкому ВЛКСМ А. Куклінов підкреслив важли-

ГОВОРЯТЬ УЧАСНИКИ ПЛЕНУМУ

вість організації соціалістичного змагання, головна мета якого — озброювати робітників передовими методами праці. Комсомольці області старяться знайти чітку і струнку систему виховання молоді. На промислових підприємствах створено школи молодого робітника. Тут кажуть: «Прийшов на Урал-маш — будь уральцем!».

Тов. Куклінов особливо спинився на підвищенні працездатності первинних організацій. Він висловив певність в тому, що перебудова допоможе спрямувати всі зусилля комсомолу на виконання рішень листопадового Пленуму ЦК КПРС.

За останні роки, сказав секретар Ленінградського обкому ВЛКСМ К. Іванов, наша комсомольська організація нагромадила значний досвід в господарській діяльності. Початий чотири роки тому патріотичний рух молоді під лозунгом: «Семирічку по рівню продуктивності праці — за 5 років», дає чудові плоди.

Потім слово було надано ткаці Кінешемської фабрики № 2 Л. Пустинниковій. Комсомольці і молодь фабрики, де я працюю, — сказала вона, — поставили перед собою мету: використати всі резерви для підвищення продуктивності праці.

Тов. Пустинникова розповіла про всеосязну комсомольську школу передового досвіду. Вже 42 слухачам вручено посвідчення про закінчення цієї школи. Тепер приступила до занять третя група.

З великою проською звернулася ткаля до хіміків. Робота ткачів у великій

мірі терпить від поганої якості допоміжних матеріалів, особливо човників, які тепер виготовляються з сирової бери. Ажте можна ж їх робити з полімерів?

15 грудня на II пленумі ЦК ВЛКСМ тривало обговорення доповіді С. П. Павлова «Підсумки листопадового Пленуму ЦК КПРС і завдання ВЛКСМ».

Із заключним словом виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ С. П. Павлов.

Другий пленум ЦК ВЛКСМ одностайно прийняв постанову: «Про підсумки листопадового Пленуму ЦК КПРС і завдання ВЛКСМ». Пленум ЦК ВЛКСМ розглянув організаційні питання. Пленум обрав секретарем і членом

Потім виступили секретар ЦК ВЛКСМ Узбекистану М. Ібрагімов, секретар ЦК ВЛКСМ Білорусії Л. Максимов, ланкова кукурудзоводської ланки Р. Пасічник (Вінницька обл.) та інші.

Бюро ЦК ВЛКСМ тов. Торсуєва Ю. В. Пленум увільнив тов. Кручину Н. Є. від обов'язків кандидата в члени Бюро ЦК ВЛКСМ у зв'язку з переходом на партійну роботу.

Пленум перевів з кандидатів у члени Бюро ЦК ВЛКСМ тов. Белова Ю. П.

Пленум обрав кандидатом у члени Бюро ЦК ВЛКСМ тов. Верченко Ю. Н.

Пленум перевів тов. Бихова Л. В. з кандидатів у члени ЦК ВЛКСМ.

Пленум ЦК ВЛКСМ закінчив свою роботу.

З ТЕЛЕТАЙПНОЇ СТРИЧКИ

Маноліс Глезос — на свободі

АФІНИ, 15. (ТАРС). Як стало відомо, сьогодні указом короля про помилування національний герой Греції Маноліс Глезос звільнений з афінської тюрми «Авероф», де він перебував в ув'язненні. Глезосу треба було відбувати ще один рік тюремного ув'язнення.

Звільнення Глезоса — велика перемога грецького народу, людей доброї волі всього світу.

Маноліса Глезоса обрано в керівництво ЕДА

АФІНИ, 15. (ТАРС). Національний герой Греції Маноліс Глезос на II з'їзді Єдиної демократичної лівої партії (ЕДА), який закінчився вчора, був одностайно обраний членом адміністративного комітету — керівного органу партії.

До складу нового адміністративного комітету партії ввійшли 85 членів і 45 кандидатів у члени.

Головою ЕДА одностайно переобрано Пасалідіса.

СІЛЬСЬКІЙ МОЛОДІ— ПРОФЕСІЮ МЕХАНІЗАТОРА!

В ПОСТАНОВІ ЦК ЛКСМУ від 10 грудня вказується, що підготовка механізаторів повинна проводитися не лише в училищах механізації, а й на чотиримісячних курсах при технікумах механізації, училищах механізації сільського господарства, міжрайонних районних відділеннях «Сільгосптехніка», в кращих колгоспах і радгоспах. По закінченню курсів слухачі проходять атестацію і одержать посвідчення тракториста чи комбайнера.

Колгоспам і радгоспам рекомендовано зберігати за курсантами середній заробіток по місяцю їх основної роботи.

В усіх колгоспах і радгоспах, починаючи з 15 грудня 1962 року, повинно бути організо-

вано без відриву від виробництва вивчення працівниками тваринницьких ферм і рільничих бригад тракторів, комбайнів, автомобілів та інших машин.

У виконанні цих заходів важливу роль мають відіграти сільські комсомольські організації.

Комітети комсомолу повинні допомогти колгоспам і радгоспам створити на громадських засадах достатню кількість гуртків по вивченню юнаками і дівчатами без відриву від виробництва тракторів і сільськогосподарських машин. До проведення занять рекомендується залучати молодих спеціалістів, кращих механізаторів.

В ВІСНІВІ з НАМИ
кореспонденція

В «МОЛОДОМУ КОМУНАРІ» за 23 листопада була надрукована кореспонденція «Проблеми малої ракетки». В ній автор піднімає цілий ряд питань в зв'язку з підготовкою до Третьої республіканської спартакіади колективів фізкультури, яка буде проходити в 1963 році, розповідає про стан і перспективи розвитку настільного теніса в області.

З чим же йдуть до відповідальних змагань інші колективи, які їх успіхи, недоліки, перспективи? Наш кореспондент звернувся з цими запитаннями до голови обласної секції спортивної гімнастики Г. ПАШІ. Ось що він розповів:

— Ми з великим інтересом прочитали виступ Б. Сліпака. На жаль, недоліки в розвитку настільного теніса характерні й іншим видам спорту, зокрема гімнастики. Правда, на Другій українській спартакіаді в 1959 році кировоградські гімнасти виступили дещо краще, ніж тенісисти; вони вибороли тринадцяте місце. Однак це не вичерпує наших можливостей і результати можуть бути, безумовно, вищими.

Що ж заважає нам, що гальмує розвиток спортивної гімнастики, стримує її піднесення на вищий рівень? Перш за все, недостатня увага до неї з боку ряду керівників фізкультурних організацій. Адже культивується гімнастика лише в Кіровограді, Олександрії, Кремгеї та Знамянці. В Гайвороні, Бобринці цей вид спорту не культивують, хоч для цього є всі можливості. Що стосується спортивних товариств, то тут же гірша картина. Байдуке ставляться до гімнастики в «Трудових

БУДЕМО ЗМАГАТИСЯ З ТЕНІСІСТАМИ

резервах», «Динамо», «Спартаку».

Тренери та викладачі за своїми об'єктивними даними у нас хороші. Більшість з них має вищу спеціальну освіту, досвід роботи. Все ж підготовка гімнастів вищого класу відстає. Збірна команда області формується лише за рахунок спортсменів Кіровограда та Олександрії.

Пояснюється це, на мій погляд, тим, що деякі тренери займаються справою формально, не з повною віддачею сил. В «Трудових резервах», наприклад, вже довгий час працює досвідчений тренер т. Бобков. Але це товариство за останній час не дало жодного гімнаста вище другого розряду. Те ж саме можна сказати і про тренера ДСТ «Авангард» т. Френкеля та інших.

Вузьким місцем у дальшому розвитку гімнастики є бідність спортивної бази, особливо взимку. Спеціальних приміщень не вистачає, а гімнастика, як відомо, вимагає цілорічних занять. І тут тренерам, викладачам слід вишукувати найменші можливості для регулярного проведення занять, використовуючи для цього навіть неристосовані для гімнастики приміщення.

Значно простіше вирішувати це питання влітку. Адже заняття можна проводити на відкритому повітрі. В свій час майже при кожній школі і на спеціальних спортивних майданчиках були обладнані гімнастичні містечка. На жаль, важко навіть сказати, з яких причин зараз вони зникли. В школах чомусь віддали перевагу basket-

больним та волейбольним майданчикам. Невже влаштування гімнастичного містечка вимагає значних матеріальних затрат?

Все ж бідність спортивної бази не вплинула на деяке поживлення гімнастики в школах. В нинішній спартакіаді за програмою другого юнацького розряду виступало більше ста спортсменів із районів області. Це — похвально. Зараз важливо не розгубити цих людей, поповнити їх ряди, підвищити їх майстерність до рівня першого юнацького розряду.

Бажано, щоб обласна рада Союзу спортивних товариств і організацій та обласний відділ народної освіти практикували шефство кваліфікованих викладачів і тренерів над викладачами фізичного виховання сільських шкіл. Корисними будуть і семінари цих викладачів у Кіровограді.

Нарешті, про гімнастику в сільській місцевості. Там для її розвитку умови набагато гірші, ніж у містах. Але це не дає підстав керівництву товариства «Колгоспник», як кажуть, звмвзти руки. В колгоспах, а тим більше в райцентрах, можна і треба культивувати гімнастику.

Питання про кадри тут значно гостріше. Тому велику роль мають відіграти спеціалісти і провідні гімнасти міст і, в першу чергу, обласного центру. Їм слід частіше виїждати в села, організовувати там показові виступи, пропагувати гімнастику, надавати допомогу місцевим кадрам.

Будучи самокритичним, варто сказати, що серед гімнастів, взагалі, слабо практикується обмін досвідом, занедбана методична робота. Адже в нас є тренери, які можуть передати багато корисного своїм товаришам і колегам. Це т. Підхомутий з м. Олександрії тт. Гасман, Федоров з Кіровограда та інші.

На закінчення скажу, що гімнасти схвальною пропозицією тенісисти змагаються за краще місце в наступній республіканській спартакіаді. Збірна команда для участі в ній в основному вже сформована. Остаточний її склад буде затверджено після обласних особистих змагань, які відбудуться в другій половині цього місяця.

Жіноча група на республіканській арені буде захищати спортивну честь Кіровоградщини за програмою майстрів спорту. Для чоловіків — програма майстрів і першорозрядників. Як би не склалася наступна змагання, вони принесуть користь і гімнастам, і тенісистам.

Спортивна Хроніка

У КІРОВОГРАДІ відбулася обласна змагання з автомобільного кросу. За першість боролися 16 екіпажів машини «ГАЗ-51» і «ГАЗ-63». В особистій першості перемогу здобув поді-кировоградці Андрій Шенченко та Анатолій Чайковський. Загальнокомандне перше місце вибороли теж спортсмени обласного центру.

В. МАЩУК, головний суддя змагань.

НА ТРАДИЦІЙНИХ районних змаганнях з важкої атлетики в Ульяновці найкраще виступили П. Солтик, В. Ільченко, В. Копасюк, М. Рудченко. Остаточному вдалося побити рекорд області на 2,5 кілограма.

В. КОНТІВ, головний суддя змагань.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» 16 грудня 1962 р., 3 стор.

ПАСТУХ „ОСІДЛАЄ“ ТЕХНІКУ

ГЕОРГІЙ Ярмак уважно прислухається до голосу Григорія Пилиповича Стуринського. А той ходить по кімнаті, розповідає про значення сільськогосподарського знаряддя і техніки у підвищенні врожайності, наводить цікаві приклади з життя свого колгоспу.

Сьогодні в артілі імені Фрунзе Кіровоградського району перший день роботи «Школи технічних знань». Сюди зібрався молоді колгоспники з підгайцівської артілі імені Леніна та імені Дзержинського. Це здебільшого причіплювачі, помічники комбайнерів, а він, Георгій, до цього працював пастухом. Воно, звичайно, і біля худоби почесна робота, та все ж таки хлопцеві більш до вподоби працювати на тракторі.

ТУДИ, ДЕ ВАЖЧЕ

НАС троє — Валентина Галка, Віктор Троценко і Віктор Шевченко. Раніше ми працювали на Дерейвському каменедробильному заводі Онуфрївського району. Добре на підприємстві — відпрацював сім годин і все. Але ми, комсомольці, бачимо, як не вистачає робочих рук в колгоспі. Тому вирішили піти працювати в сільське господарство.

В артілі нас зустріли радо. Незабаром нас за колгоспний рахунок відправили навчатись на тримісячні курси трактористів. Ми зворушені такою увагою і піклуванням.

Отож і хочеться звернутись до молоді села Дерейвки, до всіх юнаків і дівчат: сміливо йдіть працювати в колгоспне виробництво! Не біється трудощів. Вони не повинні лякати комсомольців. А молоді здорові руки дуже потрібні в колгоспах. Там нас чекають.

Валентина ГАЛКА,
Віктор ТРОЦЕНКО,
Віктор ШЕВЧЕНКО.
Онуфрївський район.

Он сидить Володимир Бурковский. Бач який, навіть трохи скептично поглядає на нього, Георгія. А чому? Працював він причіплювачем на тракторі «Т-74». Тракторист Сергій Тюпа поважає Володимира за кмітливості, за працювану відвагу, тому нерідко і доручав йому кермо трактора. Ого! Тоді причіплювач підняв не один гектар зябу. Тому така й самовпевненість.

Та Георгій прощає йому ту погорду. Бо, мабуть, на його місці і сам би поступив так. А ондежки примостився Микола Гура. Він також був причіплювачем, але як і Георгій, вслухається в сказане помічником бригадира

тракторної бригади Григорієм Пилиповичем. Мабуть, хоче бути хорошим механізатором.

Чудові хлопці! Георгій ледве не висловив свою думку вслух. Йому чомусь радісно, тепло на душі.

...Викладачами на громадських началах стали свої спеціалісти. Механік артілі Іван Іванович Полтавський, завідувачий майстернями Максим Петрович Єрмак та помічник бригадира тракторної бригади Григорій Пилипович Старуцький.

Більше 30 чоловік навчається в школі. Переважно молоді. Слухачі школи вивчають зерновий, кукурудзо-збиральний та силосний комбайни, а наприкінці — ще й буряковий.

А потім спеціальна комісія видасть кожному посвідчення на право «осідлати» сільськогосподарську техніку.

Хороша справа — школа технічних знань. До того ж, коли вона створена на місці, в рідному колгоспі.

Г. ШЕВЧЕНКО,
наш позаштатний кореспондент.

Генерала прийнято в почесні піонери

НАШІ учні дізналися про те, що в сусідньому селі Лозоватці проводять свою відпустку колишній випускник Освітязької середньої школи, а нині генерал-майор Іван Макарович Волошин. Вирішили запросити його в гості. Звичайно, генерал з великим задоволенням прийняв запрошення і другого дня прибув у школу. Відбулася хвилююча зустріч. Іван Макарович знашов класну кімнату, де він навчався, показав молодим вчителям свою парту. А господарі «похвалилися» новобудовою, тра-

ктором, сізалкою, плугом, автомашиною, хорошими майстернями.

Вчителі розповіли про те, як учні допомагали колгоспникам у збиранні врожаю кукурудзи, висаджували дерева біля школи, по селу, в артільному саду і основному лісі.

Після уроків в приміщенні сільського клубу відбувся збір піонерської дружини імені Зої Космодем'янської. Прийшли батьки учнів, літні колгоспники, молоді. По команді голови ради дружини Людмила Мирзи вноситься прапор. Семиклас-

ник Віктор Рябошалка пропонує прийняти в почесні піонери колишнього учня школи І. М. Волошина. Всі одностайно схвалюють цю думку, і Віктор пов'язує йому червоний галстук.

Потім виступив гість. Шкільно розповідав він про Велику Вітчизняну війну, учасником якої він був. Ця зустріч надовго залишиться в пам'яті кожного вчителя і учня.

В. МОГИЛА,
вихователь інтернату Освітязької середньої школи.
Кіровоградський район.

КОРОТКО

У ПРИМІЩЕННІ Губіського сільського клубу відбувся тематичний вечір для трудівників села. На ньому виступили голова артілі імені Свердлова т. Мазур, директор Губіської середньої школи т. Сухина, секретар колгоспного парторганізації тов. Шевель. Вони розповіли колгоспникам про роботу листопадового Пленуму ЦК КПРС, його рішення та завдання, що стоять перед колгоспниками. Наприкінці вечора учасники художньої самодіяльності сільського клубу влаштували концерт.

В. ПЕРЕВЕРЗ'ЄВ,
Компаніївський район.

У ЗАЛІЗНИЧНОМУ клубі імені В. І. Леніна (місто Знамянка) відбулася читальна конференція по книзі В. Петльованого «Дівчина з передмістя». В обговоренні твору виступили учениці школи № 2 Людмила Приходько, працівник лінійного відділення міліції т. Довженко та ін.

В конференції взяв участь автор.

Після конференції силами учасників художньої самодіяльності клубу був даний концерт.

В. ПРАВЕЦЬКИЙ,
наш позаштатний кореспондент.

В ЕЧІР дружини радянської і кубинської молоді відбувся в Олександрійській школі робітничої молоді № 1.

Учениця т. Бондаренко сердечно привітала посланця далекої Куби, які пчаться на підприємствах міста і вручила їм альбом про життя і діяльність Володимира Ілліча Леніна.

Перед гостями виступили з концертом учасники художньої самодіяльності.

О. РОЖЕНКО,
робітниця цукрокомбінату, учениця школи робітничої молоді.
м. Олександрія.

КОРОТКО

Г. ФІЛАТОВ,
наш позаштатний кореспондент.
Новопраський район.

НАРОДЖЕННЯ СЛАВИ

СТРІЧКОЮ в'ється понад глибокою балкою село Васине Новопраського району. Були це раніше маленькі розрізнені хуторки, а тепер вони розрослися, злилися. І хоч село одне, і один колгосп «Перемога», але серед людей і досі живуть старі, вигадані якимсь жартишком назви «Тайван», «Таймир», «Сахалін». Кілометрів три-чотири потрібно добиратися звідси до центра села, до клубу, магазину.

Та це б все нічого. Не щодня ж молоді в клуб бігає. Що для молодих три-чотири кілометри! А ось з роботою... За кожним нарядом доводиться в центр йти. Вже давно вважалося, що на «Тайвані» існує ланка. Але де її площа, які роботи вона повинна виконувати — ніхто не знав. Так весь час і використовувалась ланка на різних другорядних роботах.

Було так аж поки в ланку не прийшла молоді.

— Доки це ми будемо задні паста? Ми що гірші за інших? Хіба не можемо виконувати серйозну роботу? — сердилися дівчата.

Як тільки зберуться купкою, зразу ж заводять мову про це.

— Давайте зайдемо, поговоримо про наші справи, — запропонувала одного разу Катя Колесник, кивнувши на освітлене в правлітні вікно секретаря парторганізації.

Потоптались біля ганку, а потім наважились зайти. Заговорили всі разом, гаряче, схвилювано, перебуваючи одна одну.

— Е-е, так я нічого не зрозумію, — замахав руками секретар парторганізації. — Сідайте, і давайте по порядку. Хай Таня говорить».

Дівчата сіли і зразу відчували себе якось невпевнено.

Тоді піднялася Таня Дяченко. Говорила не про себе. Про подруг своїх. Як тягнуться дівчата до роботи! Тільки хай виділять їм

землю, щоб вони могли працювати так само як і інші.

— А хто ж буде керувати новою ланкою?

Дівчата здивовано переглянулись:

— Як то хто? Та звісно Таня, — вигукнула Тася Терновська.

Вийшли дівчата збуджені, сповнені надій. І як жга зраділи, коли незабаром дізналися, що їм виділили ділянку в 24 гектари.

В роботі непомітно промайнув перший рік. Нелегким він був. Земля потребувала особливого обробітку, більшість робіт проводилась вручну. Тому й наслідки того року були не дуже радісні — всього по 40 центнерів кукурудзи з гектара. Та дівчат ця перша невдача не зупинила. Вони все збирались, щось обмірковували, підраховували.

До весни готувались старанно і ретельно. Не соромились питати у старших. Радились, як краще площу удобрити, коли обробіток

Відпочинок наввочаїт

Всі ми любимо весело відпочити і, звичайно, потанцювати. І ось перед нами виникає буденна «проблема»: куди піти? Вибір не дуже великий. У гарнізонний офіцерський клуб не пустять — ви цивільна особа. В резерві лишається Палац культури імені Жовтня. Туди ми і попрямуємо.

Вечір танців тут починається з штовханини. У відчайдушній метушні вирішується важлива «проблема квитків». Щасливці заходять у приміщення, а обділеним нічого не залишається, як дихати свіжим повітрям. Пізніше ми їм страшенно заздримо.

...Ми вже «відпочиваємо» дві години. Весь цей час масовик О. Загоруйко з удаваною посмішкою оголошує назви танців. Гримить оркестр, люди... спитнілі. А де ж відпочинок, де справжні веселощі?

Не витримавши, запитуємо розпорядника:

— Чому не розважаєте молодь?
— Навіщо? — широко здивувався О. Загоруйко.

— Тим більше!
— Ні, я розважаю лише на вечорах відпочинку. Якщо ж почну проводити різні вікторини з танцюючими, вони мене виженуть (!).

— Звичайно, коли ви запропонуєте їм «струмочок» або «запитання й відповіді», то це може трапитися...

— Але ж ми на рекламі пишемо «Вечір танців», а не «Вечір відпочинку», — невдало захищається розпорядник.

— Ми вже дві години на ногах, а у вас в танцювальному залі навіть присісти немає на чому. Хіба не можна поставити у вестибюлі столики, стільці? Покласти свіжі журнали, газети? Тоді б юнаки і дівчата не тинялись по коридору, мов неприкаяні. І, нарешті, в приміщенні страшенно задуха. Невже не можна поставити вентилятор?

— Та, знаєте, замовили ще влітку, але й досі това-

рився О. Загоруйко. — Адже це платні танці.

— У вас хороший оркестр. То чому ж відвідувачі так примітивно танцюють? Можливо, доцільно, скажімо, проводити конкурси на краще виконання сучасного танцю? Ось ви разом з учасниками хореографічного колективу Палацу могли б

під час перерв демонструвати окремі нові танці.

Після цього вечора ми остаточно пересвідчилися, як нудно у Палаці. Дуже нудно! Молодь не має можливості по-справжньому відпочити. І це, на наш погляд, тому що адміністрація Палацу культури уболює тільки про фінансовий бік справи, а не про задоволення культурних потреб відвідувачів.

...Танці закінчилися. І, нарешті (о, радість!), ми вирвалися з приміщення і пішли відпочивати... додому.

Ю. КАМІНСЬКИЙ.

КОМУ Ж СТАВИТИ „ДВІЙКУ“? РЕПЛІКА

ДО РЕДАКЦІЇ надійшов лист. Пише інженер з міста Кіровограда А. І. Лехцієр. Він звертає увагу на безграмотні таблички, які розвішані в ідальнях і стоматологічній поліклініці. Автор листа обурений. І не без підстав. Дійсно, коли ми прийшли, спочатку у «Дієтичну ідальню», а потім в ідальню № 3 і стоматологічну поліклініку, ми також, як і автор листа, були здивовані витворами обласного товариства художників.

«Четверг — вегетарианський день», «Гардиобная». Білим по-синьому граматичні помилки, за які школярів поставили б «двійку». А пишуть дорослі.

Товариш Мисник М. А., до якого ми звернулися в товаристві художників, всіляко доводив, що, мовляв, винні не художники, а... замовники. В ідальні № 3 напакі, твердили, що винні художники.

Кому ж ставити «двійку»? Мабуть, і замовниками, і художниками! Художникам, щоб краще знали граматику, а замовникам, щоб не виставляли на люди безграмотне творіння художників.

Кларенс і Джульєтта

Дмитро Холендро

9.

(Продовження).

ВІН НАПИВСЯ в портовому кабаку. Може, він заглянув туди для того, щоб побачити Ринальдо. Він ходив від столика до столика і розповідав, як його прогнали з роботи з готелю і що містер Спарк закрив фабрику.

— Це нещаво, — відповідала йому.

Тоді він пробував скаргитися, що від нього пішла дружина.

— Не треба було одружуватися, — радилі йому.

— Ах так, ви маєте рацію, — говорив Кларенс.

Іноколи його пригощали, іноколи він брав чарку без дозволу і починав розповідати все спочатку. Потрібно було примусити вислухати себе. Найголовніше було в тому, щоб його вислухали.

Але ніхто не хотів слухати.

— Ти де будеш ночувати? — запитала його якась немолода, підфарбована блондинка голосом Джульєтти. Голосом Джульєтти? Але ж Джульєтта пішла. І вона не повернеться. І він ніколи не почує її голосу. Можливо, ніколи. І нічого не буде. І не було. Не було в них щастя.

Ні, було, сказав собі Кларенс. Воно було, тільки дуже коротке. Воно промайнуло, як іскра, викресана при ударі каменя об камінь. Але їй не судилося розгорітися. Вона погасла в пустих руках. В чотирьох простертих руках.

Кажуть, щастя прогавлюють боязкі. Він не злякався. Він не був полохливим хлопцем. Але іскра відлетіла, як птах із зламаної гілки, на якій не зможеш гніздо.

Ех, Кларенс, не будь нюною, сказав він собі в ту ж мить. Поглянь, яке велике і прекрасне місто на світанку. Яке воно могутнє і багате. Може, і тобі ще викотиться під ноги золота монетка. Тільки ти втомився чекати. Ти дав маху, коли зліз з стільця Бернардо ради його молодшого брата. Не треба було цього робити. Смішно!

Смішно, а йому хотілося плакати.

Мимо проїхала машина, вантажена паперовими мішками в сірій пилуці. Кудись повезли цемент.

Його батько теж возив цемент. Він часто брав Кларенса з собою, щоб привчати до діла. Кларенс допомагав йому навалювати мішки з кузова на спину. Коли мішки плюхались на тротуар біля дверей складу, там вибухала хмаринка сіро-зеленого диму. Батько завжди довго плювався і кашляв. З великим смаком.

Одного разу вони зайшли в кафетерій, ось такий, що вже відкрив свої двері на вулиці, номера якого Кларенс не помітив. Він весь потонув у спогадах. За прохолодним склом на прилавках кафетерію лежали смачні солодощі. Кларенсу хотілося і того, і того...

— Зачекай, — говорив батько, — далі, далі...

І штовхав тачку по металевих стержнях вздовж прилавка.

Нарешті вони дійшли до солодкого яблучного пирога.

— Ось.

Вони взяли по шматку пирога і чашці кави.

Кларенс запам'ятав, що пиріг лежав на самому кінці прилавку. Далі, далі... Зачекай, Кларенс... Так, так. Потрібно йти і ждати. Щоб знайти роботу ще на п'ять хвилин? Чекати? Нічого сказати — чекати! Навіщо він вговоряє себе, як священик? А якщо чекати і не вірити? Чи легко це?

А день все ясніше стелився над містом. Світлосине небо променило над вулицями, хоч всередині їх темніла холодна тінь. Небо ніколи не спускалося вниз, у вулиці Нью-Йорку і в очі мешканців міста. Небо з сонцем. Дахи і стіни будівель тримали його високо, блискотливий відблиск природи над криничною тісною місто.

І Кларенс, один з мізерних, бездумно йшов вздовж могутнього громада, яке лізло вище і вище. Воно зближувалося, зросталося, стіни із бетону, сталі і скла. Вони стиснули, сплюснули в щільну, ніколи не знаючу сонця вулицю, шириною в доларовий білет. Вона немов лежала в кам'яному сейфі міста.

Банки, банки, компанії... Поруч — біржа. На асфальтових тротуарах рої негрятянських хлопчаків з взуттєвими штками в руках і баночками ваксин в кишенях. Ці хлопчакі падали голими коліними на асфальт, до черевиків ідучи мимо людей, і до блиску патерали живими, чорними руками неживу чорну шкіру.

(Початок в №№ 144, 145, 146, 148, 149, 150).

З ІСТОРИЧНОЇ ХРОНІКИ НАШОГО КРАЮ

ОНУФРІВСЬКИЙ ПАРК

ПАРК відомий під назвою «Шпельт». Заснований у 1884 році, він є одним з кращих зразків паркового будівництва кінця XIX ст. Тут були закладені дубовий і сосновий гаї, завезено багато екзотичних порід. Площа парку — 124 гектари.

Особливу красу цій місцевості надають ставки, яких налічується декілька і система яких тягнеться більш як на 8 кілометрів. Чудова мальовничість цього затишеного куточка природи приваблює сюди, особливо влітку, багато відвідувачів-екскурсантів. На берегах ставок розташовані піонерські табори.

Парк і ставки, що його оточують, перебувають у віданні Онуфривського кінзаводу.

Постановою Ради Міністрів УРСР у 1960 році Онуфривський парк оголошено заповідником.

Село Червонокам'янка (Олександрійський район) — місце народження декабриста І. І. Сухінова.

В СЕЛІ Червонокам'янки (колишнього Олександрійського повіту) народився полум'яний патріот, активний учасник декабристського руху на Україні Іван Іванович Сухінов. У 1812 році, коли почалася Вітчизняна війна проти французьких загарбників, він п'ятнадцятирічним юнаком добровільно пішов служити в російську армію.

Ідеї декабристів, перших російських дворян-революціонерів швидко оволоділи його помислами, розумом — він стає членом Товариства об'єднаних слов'ян. Разом з Муравйовим, Апостолом І. І. Сухінов очолює повстання Чернігівського полку на Україні.

На каторзі в Сибіру І. І. Сухінов не припиняє боротьби проти ненависного царського самодержавства, організує повстання в Зарентуйському руднику на Нерчинських заводах. По доносу Іван Іванович був схоплений, і, знаючи, що його чекає страта, не побажав потрапити в руки катів. В ніч на 1 грудня 1826 року І. І. Сухінов повісився у в'язниці.

ПЕРЕДПЛАТА ТРИВАЄ

ЩОРОКУ комсомольці артілі імені Орджонікідзе уміло організують передплату на періодичні видання, особливо охоче — на молодіжні газети і журнали. Тільки обласної молодіжної газети освоєно тут близько 60 примірників. В цьому чимала заслуга секретаря комсомольської організації Віктора Бурдейного.

Близько 50 примірників обласної молодіжної газети розповсюдили громадські уповноважені артілі імені Щорса. Кожний другий молодий колгоспник передплатив республіканські і центральні газети та журнали.

Л. ЛИПА.
Бобринецький район.

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

Ми завжди раді бачити вас, друзі, в себе! Редакція працює з 10 години ранку до 6 години вечора.

Телефони редакції: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.
«Молодий комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Дмитрова.
БК 00442. Зам. № 7743 Т. 27.000.

дажа! Це була вулиця Джульєтти. В Кларенса стиснулося серце. Він надав ходи. Місто збудували проганяло його. Велетенське місто, в якому йому не було місця.

Нарешті через годину-другу місто виштовхнуло його на міст Джорджа Вашингтона. І тоді Кларенс, немов прозрівши, зрозумів, за чим йшов сюди. Потрібно було примусити вислухати себе. Він дійшов до першої арки мосту, де небо було куди світліше і ширше, ніж над містом, і відкрите сонце стояло в zenіті. Раптом, вчепившись за сталеву перекладину, Кларенс підтягнувся на руках, доки нога не торкнулася другої перекладини. І поліз вгору по одному з ажурних стовпів металеві арки. Далі, далі...

(Закінчення буде).

Редактор П. МАРЧЕНКО.

В КІНОТЕАТРАХ МІСТА

Кінотеатр «Мир». «СЕРЕД ДОБРІХ ЛЮДЕЙ». Початок о 9 год. 50 хв. ранку, 11 год. 30 хв., 1 год. 10 хв., 2 год. 50 хв., 4 год. 30 хв. дн., 6 год. 10 хв., 7 год. 50 хв. та 9 год. 30 хв. вечора.

10 год. ранку і 11 год. 40 хв. дн. «ГРІШНИЦЯ». Початок о 1 год. 20 хв., 3 год. дн., 4 год. 45 хв., 6 год. 30 хв., 8 год. 15 хв. та 10 год. вечора.

Кінотеатр імені Дзержинського. «ЗАГОН». Початок о 11 год. 30 хв., 1 год. 30 хв., 3 год. 30 хв. дн., 5 год. 30 хв., 7 год. 30 хв. та 9 год. 30 хв. вечора. Для дітей «МАЛЕНЬКІ ІСТОРІЇ ПРО ДІТЕЙ, ЯКІ...». Початок о 9 год. 30 хв. ранку.

Кінотеатр «Хроніка». Хронікально-документальний фільм «ПО ЧОРНІЙ СТЕЖЦІ». Демонструється з 10 год. ранку до 9 год. вечора. Художній фільм «ДУША КЛИЧЕ». Початок о 9 год. та 10 год. 30 хв. вечора.